

Til Københavns Kommune Forvaltningen og Socialudvalget

6. maj 2007

Fra et enigt Gaderummet-Regnbuen

Gaderummet: En sammenhæng der virker. Solidaritet og ingen del og hersk.

I maj 2005 kunne Gaderummet flytte til lovlige lokaler i Rådmandsgade 60. Forud gik næsten 10 års frivilligt gadeplansarbejde og 20 års gratis psykologisk rådgivning for mindre-bemidlede i krise og nød.

Renovering af hus for indefrosne driftsmidler

Lokalerne var blevet renoveret for midler til drift, som var tilstået Gaderummet af Socialministeriet i årene før, men som ikke var kommet til udbetaling på grund af de ikke-lovlige lokaler. Midlerne rakte ikke til en renovering af hele Rådmandsgade 60, men kun dele af det, men fint nok. Der kunne bygges videre af brugere, boere, gæster og personale. Og det blev der gjort.

Indretning af hus for ingen midler

En detalje som midler til indretning af huset – til maling, til kontorindretning, til opbygning af aktivitetsrum osv. - var der ikke tænkt på. Men også dette lykkedes det huset at komme igennem, og igen ved frivillig hjælp.

Københavns Kommunes bidrag: nul kroner

Alle midler igennem tiderne er kommet fra Socialministeriet. Københavns Kommunes økonomiske bidrag har været **nul kroner**.

Et minimalt budget, ingen frie midler, og alligevel kom der et hus ud af det.

Samtidig skulle huset leve af driftsmidler, hvis størrelse var besluttet af kommunen tilbage i 2002, og som åbenlyst var for minimal til det tredobbelte arbejde – bosted, værested og psykologisk/social rådgivning i en 24-timers løkke – men alligevel lykkedes det med gode resultater at komme igennem det første år, og nu også det andet år.

Kommunen kunne lige så godt have bebrejdet os, at Gaderummet var blevet for tynd og ud-sultet, og derfor måtte lukke. Men det kunne man ikke, da vi fungerer flot.

Et underligt initieret tilsyn fra Københavns Kommune

Efter det første år, sommeren 2006, var Gaderummet kommet langt med sit nye hus. Så kom Tilsynet fra Københavns Kommune, med indgangsreplikken ”Louise Frevert fra Dansk Folkeparti har spurgt til Gaderummet, derfor kommer vi så hurtigt”. Tilsynet havde – deres eg-

ne ord på stedet, da de gik igen, også anden gang - ingen påbud at gøre, og ingen kritik at formulere. Huset fungerede også godt, så selvfølgelig.

Gamle plageånder i Københavns Kommune sættes på Gaderummet

Så gik der – hvorfor nu så lang tid? – 3 måneder, og Tilsynet kom nu med en tilsynsrapport, der ud over at beskrive et velfungerende hus med tilfredse brugere, boere og personale, havde 6 påbud og 2 anmærkningen. Tilsynsrapporten var underskrevet af Carsten Stæhr Nielsen, som Gaderummet klagede over i 2001 for dårlig sagsbehandling, og som efterfølgende dengang blev taget af vores sag, hvorefter sagen hurtigt kom videre. Også dengang ville man lave et andet projekt end Gaderummet for Socialministeriets midler, jf. notatet: "[Plottet om Gaderummet, 24.oktober 2001](#)". En lignende problemstilling er oppe og vende igen i 2004, hvor kommunen igen forsøger at løbe med pengene til Gaderummet fra Socialministeriet. Først da Socialministeriet i en skrivelse præciserede, at midlerne var til Gaderummet, kom Gaderummets sag videre i kommunen.

Vores klage angik dengang også Gaderummets kontorchef i kommunen, Anders Kirchhoff, som vi mente fulgte op med dårlig sagsbehandling. Vi fik ny kontorchef – og det gik rigtig godt, Gaderummet kom i land i det nye hus. I 2006 blev Anders Kirchhoff så igen vores kontorchef i kommunen, og ja: det hele forfra igen: I skal lave jer om igen igen igen.

Gaderummets svar på Tilsynsrapporten i december 2006

Gaderummet svarede meget grundig på Tilsynets rapport. Men intet har kunnet diskuteres, endsige afklares. Der er så efterfølgende produceret 3 svar mere, men ingen har været til debat. End ikke faktuelle fejl og nedværdigende udtryk har kunnet åbne en diskussion fra Københavns Kommunes side.

Et planlagt plot eller sprang kæden for Ole Henriksen og Laue Traberg Smidt

I december 2006 gik bestyrelsesformanden for Gaderummet, Ole Henriksen, så enegang. Han rodede sig ud i inhabilitet, intrigeren og løgn, og han kører nu sin vendetta sammen med andre, der også er kendt for at have et lemfældigt forhold til sandheden, når den ikke passer i deres kram. Samtidig kan bevidste løgne fra denne gruppering iagttages igen og igen. Både Ole Henriksen og Laue Traberg Smidt er efterfølgende ekskluderet af Gaderummets bestyrelse.

Det skaber selvfølgelig mudder, når nogen starter en krig op, hvis perspektiv er egen vinding, og så endda af en fællesejendom andre har bygget op. Sagen med Ole Henriksen og Laue Traberg Smidt er belyst meget grundigt overfor kommunen, herunder det ubestridelige i bestyrelsesformandens inhabilitet, men kommunen lægger det døde øre til.

Tilsynsrapportens urigtige informationer

I snart et halvt år har vi skulle leve med Tilsynets urigtige oplysninger om ting i huset, herunder fortællingen om to beboere, der som "stærkt/alvorligt psykisk syge af husets ledelse er frataget deres lægeordnede medicin". Da man fra kommunens side ikke ville diskutere noget, heller ikke dette, så lå det jo lige for at ophæve det usande til sandhed, fra kommunen selv, og for politikere, der ikke kendte baggrunden – og det skete også. Thor Grønlykke fra

Socialdemokraterne hoppede lige i fælden i TV-Lorry. Hvem der så end har bestilt brevet fra psykiater Henrik Rindom, om mangelfuldt samarbejde, så er det et brev der udtaler det fundamentalt andet, end hvad Henrik Rindom samtidig udtrykte i Gaderummet.

Siden er Tilsynets urigtige oplysninger bare blevet brugt til en stadig større pressehetz mod Gaderummet. For mennesker med en politisk bevidsthed, kan man her studere fænomenet: at sparke nedad!

Oplysning

Vi har allerede i januar 2007 til vores kontor i kommunen bedt om, at det passerede rænke-spil, eller nye rævekage, blev belyst. Ingen svar tilbage. Og kommunen har i stedet valgt at køre hårdt frem – og lukke os i stedet. Det mener vi ikke, at der er hverken juridisk eller moralsk legitimitet til.

Gaderummet har med sine få underskudsmidler udviklet Rådmandsgade 60 til et velfungerende hus. Det har kunnet lade sig gøre, fordi arbejdet lykkedes for dets mennesker fra gaden, og fordi det skulle lykkes, da der ikke var andre alternativer. Det er blevet klart at der skulle flere midler til huset, skulle det ikke begynde at gå ned ad bakke, med fremkomsten af vold, tyveri, junk mm. Det er endnu ikke kommet så langt, men når midlerne kun rækker til en kontrolbestræbelse overfor gadeunge, og slet ikke til den psykologisk og sociale rådgivning, så kommer huset selvfølgelig på et tidspunkt til en korsvej. Enten lukkes al rådgivning – og Gaderummet må rette sig ind efter at være bosted og værested. Det kan lokalerne ikke bære, og det er menneskene heller ikke tjent med, da denne model ikke fungerer for dem. Der er for få låse og for lidt massivt jern og stål til at bure de gadeunge inde, når nu man ikke vil vide af dem som hele personligheder.

Mod lysere tider

Fordi det nyttede – og det kan studeres ved at studere Gaderummets mennesker, på vej ind, på vej igennem og på vej ud – har det været muligt at holde energien og projekterne oppe. Der er blevet arbejdet videre med husets nye forskningsprojekt, der fungerer sammen med husets unge, og selvfølgelig – har alle tænkt – det er kun et spørgsmål om tid, før det lykkes os at få argumenteret en større grundøkonomi igennem. Det må på et tidspunkt blive tydeligt for andre, at ingen steder med så mange mennesker og så få ressourcer, kan klare sig med godt resultat i længden. Ja. Alle har håbet på at den tid kom snart, hvor Gaderummet fik en økonomi, der bare var lidt i overensstemmelse med de faktiske arbejdsopgaver, og ikke en økonomi, hvor der stod ”nyttig idiot” på ryggen af os. Nu står der så i stedet ”fyret” på alle boere, brugere, gæster og ansattes skuldre.

Ren udnyttelse

Kommune har i 2 år nu brugt unge og gamle i og omkring Gaderummet som bare billig arbejdskraft, hvor formålet nærmest har været, at det sikkert ville gå skidt – eller de ansatte gav op overfor de umulige betingelser – for så kunne man ændre stedet til sit eget kommunale sted, og så ville der komme midler der svarer til andre kommunale tilbud.

Men det gik ikke sådan. Gaderummet overgav sig ikke til sine manglende midler, men løste det endnu engang. Så må man jo digte – og den rolle fik Tilsynet så åbenbart. Hvad der ikke lykkedes sådan hen ad vejen, kunne man jo prøve at få til at lykkes med et politisk og psykiatrisk plot om ”stærkt psykisk syge, hvis lægeordnede medicin tilbageholdes”.

Kommunens ødelæggelse af private fonde til Gaderummet

Gaderummet har klaret sig, sit underskud, ikke på grundlag af ekstra støtte fra Københavns Kommune, men gennem private fonde og frivillige bidrag.

Når Tilsynet slår en falsk problemstilling op, som man ikke vil rette op på, men som tværtimod af visse politikere bruges til et pressestunt, så er det at Gaderummet muligheder for at fastholde og udvide den private støtte fra fonde, at denne ødelægges. Derved kaster kommunen grus i at frivilligt arbejde kan vokse, endsige nytte.

Hvis Københavns Kommune så gerne vil lave et godt tilbud til unge, så gør det dog, men gør det ud fra jer selv. Men hvorfor træde på Gaderummet? Det er da den sikreste vej til at et nyt projekt ikke kan blive levedygtig, for det har ingen egen identitet, kun en stjålen.

Legalisering uden opgaven af rummeligheden

Vi skal til sidst citere fra pressemeddelelsen fra 5.februar 2007.

”Huset er med sin godkendelsesaftale af 23.december 2005 lovliggjort. Det skete på baggrund af den forefundne praksis, som denne fagligt er bygget op gennem årene. Tilsynet for Københavns Kommune har så ønsket, et år efter vores flytning og lovliggørelse, at stille de yderligere krav, at vi gennemfører en anden pædagogisk praksis, der skulle bringe os på linie med generelle normer for institutioner i Københavns Kommune – og dette trods vi netop er opstået for at nå de unge, der ellers smutter igennem eller mistrives i disse sædvanlige rammer med en fastholdelse eller forværring af deres problemer til følge.

Problemet kan ikke løses, holder kommunen fast i Tilsynets krav. Man kan anstændigvis ikke bede Gaderummet om at rive sit eget arbejde og opbyggede faglige kultur ned, når det løser disse problemer.

Kravet om at gøre pædagogikken til en dominerende herre-knægtakse, vil betyde, at først skal halvdelen af personalet fyres, så skal halvdelen af husets brugere forment adgang, så skal al glas/ruder udskiftes til panserglas, så skal entreen pakkes ind i en jernsluse og have 24 timers vagt med nødknap til politiet, så skal

Dette vil føre til en uløselig fordobling af problemet og opgaverne, i stedet for at bidrage til en løsning af dem.

Det er vigtigt at være opmærksomt på, at midlerne som Gaderummet eksisterer i kraft af, kommer fra Socialministeriet. Københavns Kom-

mune administrerer og fører tilsyn. De Socialministerielle midler indgår i et generelt løft på området på landsbasis, og de er bundet hertil. Konverteres Gaderummet til en pædagogisk sted, som kommunens andre tilbud, så vil anvendelsesområdet også blive forvrænget.

Sammenholdt med at Socialministeriets orientering om at ”pædagogiske metoder kan godkendes, hvis de er fagligt forsvarlige, selv om de afviger fra de metoder, som anvendes i tilsvarende amtskommunale tilbud”, er der den tilstrækkelig plads i lovgivningen til, at Gaderummetts arbejde kan fortsætte gennem indre udvikling. Det er ligeledes værd at huske, at såvel Socialministeren som Socialborgmesteren ved den officielle åbningsreception d.17.maj 2005 udtrykte deres ønske om, at Gaderummet fortsætter sit arbejde som hidtil, nu i lovlige lokaler, og at der fortsat i Gaderummet vil være højt til loftet. Jf. videoen fra receptionen [her](#).

Løsningen er, at vores faglige praksis udbygges, og at den gives ressourcer til at gribe tidligere ind, og at der er ressourcer til at handle videre, når der interveres. Så vil Tilsynets påbud finde sin naturlige plads. Se også oplæget ”[Økonomi 2006 og faglige udfordringer](#)”.

Sluttelig: Gaderummet er allerede for lille. Dog er kælderen ikke helt udnyttet pga. manglende midler og faglig arbejdskraft, og grundet behovet for opbevaring af mange unges ting/hjem. Disse ting vil, sammen med nogle administrative ting, med fordel kunne flyttes til andre lokaler.

Så vil der gå lidt tid, før Gaderummet som et helt hus, en mangfoldig menneskelig livssammenhæng, for alvor mangler aktivitetsplads for bo-, være og rådgivning.

Husmødet
Gaderummet-Regnbuen
6.maj 2007